Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25977
Copyright: Admont, Benediktinerstift

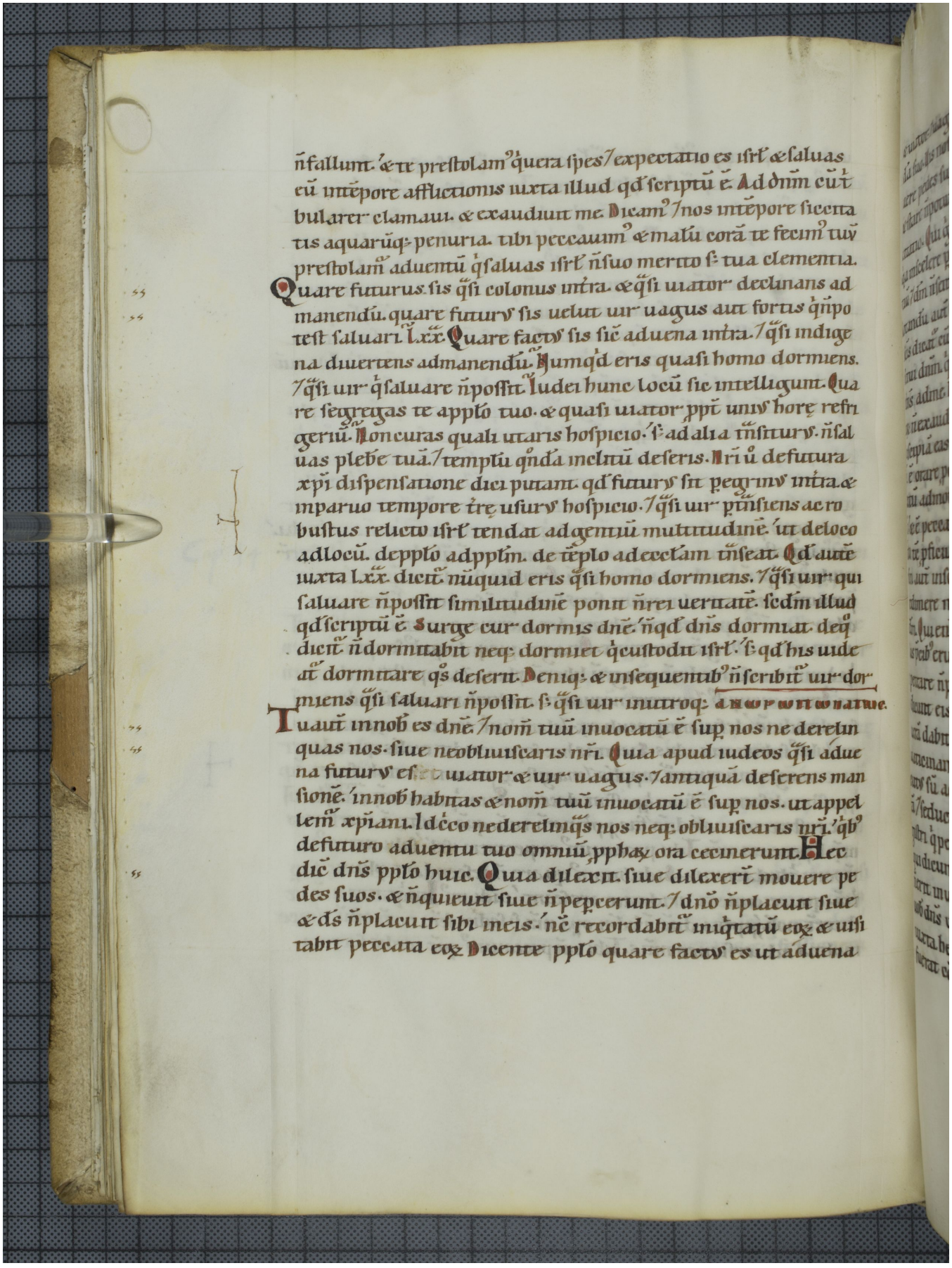

ñfallum. ⁊ te prestolam? q̃uera ſpes ⁊ expectatio es iſrl̃ æſaluas
eũ intẽpore afflictionis iuxta illud qđ ſcriptũ ẽ. Ad dñm cũ tri
bularer clamaui. & exaudiuit me. Dicam? ⁊ nos intẽpore ſicca
tis aquarũq; penuria. tibi peccauim? & malũ coram te fecim? tuũ
prestolam aduentũ q̃ ſaluas iſrl̃ ñ ſuo merito ſ: tua clementia.
Quare futurus ſis q̃ſi colonus intra. & q̃ſi uiator declinans ad
manendũ. quare futurus ſis uelut uir uagus aut fortis q̃ non po
teſt ſaluari. lxx. Quare factus ſis ſic̃ aduena intra. ⁊ q̃ſi indige
na diuertens admanendũ. Quid eris quaſi homo dormiens.
⁊ q̃ſi uir q̃ ſaluare ñ poſſit. Tu autem in nobis es dñe. ⁊ nom̃ tuũ inuocatũ ẽ ſup̃ nos ne derelin
quas nos. ſiue neobliuiſcaris nr̃i. Quia apud iudeos q̃ſi adue
na futurus eſſet uiator & uir uagus. ⁊ antiquã deſerens man
ſionẽ. innob̃ habitas & nom̃ tuũ inuocatũ ẽ ſup̃ nos. ut appel
lem̃ xp̃iani. ldcco nederelinq̃s nos neq; obliuiſcaris nr̃i. q̃b̃
futuro aduentu tuo omniũ ppharũ ora ceciderunt. Hec
dic̃ dñs ppl̃o huic. Quia dilexerũt ſiue dilexerit mouere pe
des ſuos. & ñ quieuerunt ſiue ñ pepercerunt. ⁊ dn̄o ñ placuerunt ſiue
& ds ñ placuit ſibi meis. nẽ recordabit iniq̃tatũ eor̃ & uiſi
tabit peccata eor̃ Dicente ppl̃o quare factus es ut aduena